

Retro gulyáskommunizmus, avagy egy lakópark sportközpontjának mindennapjai

Mint minden egyetemista lánynak, anno nekem is központi szerepet játszott az életemben a divat. Az egyáltalán nem volt mindegy, hogy mit veszek fel éppen a közgazdasági elméletek története szemináriumra. És mert a közgazdászok arról is híresek, hogy minden mögé tudnak elméletet keríteni, nekem se tellett sok időbe, hogy felfedezzek egy új tantárgyat, a divatszociológiát. Gyakorlatilag mindenből lehet divatot csinálni (így aztán kutatni is), ami körülvesz bennünket, vagy ahogyan élünk. Milyen ruhát, órát hordunk, milyen kocsit vagy szalagarnitúrát vásárolunk, milyen nyelveket tanulunk, hol nyaralunk, milyen elveket vallunk, sőt, milyen kutyát vagy cicát tartunk.

Engem a külsőségekben jól megfogható divat mellett sokkal inkább az életviteli, értékbeli divat kutatása érdekelt, ami sokkal nehezebben megfogható, mérhető (vagy egyszerűen titkolják az emberek?), de mindenesetre a legérdekesebb gondolatutazások lehetőségét hordozza.

Tudva azt, hogy a divatban nincs új a nap alatt (most éppen a 70-es évek retro életérzésének hódolhatunk), felvetődik az emberben a kérdés, hogy vajon megtörténhet-e elvekkel, gondolatokkal, magatartásokkal ugyanaz, mint a ruhával? Elővesszük, leporoljuk, újra szeretjük vagy ellenkezőleg, utáljuk?

Ez jutott eszembe, átgondolva a mostani lakóhelyem sportközpontja körüli történéseket.

Azt most nem mesélném el, hogyan kerültem az egyik budai lakópark egyik legfelső emeleti lakásába. A döntésemben egyetlen szempont játszott szerepet: az uszoda, a szauna és a fitnesszterem. Mindenki, aki az ideje nagy részét irodában tölti, tudja, mielőtt beszélnek: a véget nem érő tárgyalások, a számítógép monitorja, az ember haza is kocsiával megy, és ebből aztán törvénytelenül következik hátfájás. Este aztán ha az embernek van lelkiereje (meg ha hagyják) a tízperces torna kötelező lenne (az ki van zárva, hogy az ember ezért reggel hamarabb felkeljen), nem is beszélve a heti legalább két alkalmas kötelező egyórás mozgásról.

És a feltételezésem igazolódott: azzal, hogy nem kellett a dugókban ülni, hogy eljussak az uszodába, hanem helyben volt, valóban naponta, rendszeresen elkezdtem mozogni. Derűs pillanataimban az is eszembe jutott, hogy elvileg a közös költség egy

részét lehetne patikakártyával is fizetni, elvégre sportolok és úszni járok (mielőtt még valaki komolyan venné: nagyon helyesen pontosan az ilyen esetek kiküszöbölésére szól a 263/2003-as kormányrendelet, mert aztán azon is lehetne vitázni, hogy a fűtés-költséget meg azért lehessen elszámolni, mert egyébként megfázna az ember).

Egyetlen dolog zavar, de ezzel nem is fogok tudni mit kezdeni. Ebben a sportközpontot használó zárt társadalomban az emberek pontosan úgy viselkednek, mint amilyen emlékeket gyerekként a hetvenes évek felnőtt társadalmáról őrzök. Minden közös, de a medencében nem fér el két ember egymás mellett, a konditeremben az a baj, ha szól a zene, de az is, ha nem, a szauna előterét soha senki nem törli fel, és persze mindenért a szegény úszómester a hibás. A lakóparkban talán háromszáz ember lakik, és talán ötven ember használja a sportközpontot, tehát nem a kapacitás a szűk keresztmetszet, hanem az emberek egymáshoz való hozzáállása. Vannak azért üdítő kivételek, de az a kisebbség.

Az okokat még keresem (a közös vagyion az enyém? egyenlőbbek az egyenlők között?). Még az is feltárára vár, hogy a retro gulyáskommunizmus-érzés egy életstílus visszatérése, vagy egyszerűen semmi nem változott a hetvenes évek óta. A kérdés kutatása a választások előtt/után jó projekt lehet szociológusoknak és politológusoknak.

Budapest, 2006. március 9.

Dr. Lukács Marianna

PS: Jó hírünk van mindazok számára, akik követték a Patikapénztár-PSZÁF pert. A bíróság a PSZÁF határozatát, melyben pénztárunkat kétfélmillió forintra büntette, a 2006. február 21-én megtartott tárgyaláson jogerősen hatályon kívül helyezte. Részletek az írásbeli ítélet birtokában március második felében a www.patikapenztar.hu internetes portálon.

PATIKA EGÉSZSÉGPÉNZTÁR
...az Igazi